

Šaty dělají člověka

Paní učitelka o sebe musí dbát, protože se na ni dívají žáci či již vyspělí pubertáči a ti nenechají na super ulítlém ohozu ani „nit suchou“. Pan majitel malé firmy chodí, jak se mu chce, protože je pánem svého království, a dělník přijde do práce a stejně se převleče. Policisté si vybírat nemusejí a vojáci jsou na tom podobně. Dobré pro ně je, že mimo pracovní dobu mohou chodit, jak chtějí. Lidé v „korporátu“ mají většinou nařízeno, jak musejí do práce chodit – říká se tomu „dress code“. Míra dodržování je různá a vypovídá hodně o atmosféře firmy.

A nyní vám napíšu, jak je to u nás...

My jsme v tomto tak trošku divadelníci a jsme na to dostatečně hrdí. Máme nařízený standardní „dress code“ – pánové v oblecích, ženy slušně oděné.

Chodíme však normálně až civilně, pohodlně, dle uvážení každého z nás. Má-li někdo jednání se zákazníkem, pak se patřičně oblékne, a naopak, když ví, že bude celý den jen v kanceláři, pak asi kravata není nutná.

Ale co když má přijet nějaká firemní návštěva ze zahraničí? Pak se u nás ve firmě mění svět módy. V den návštěvy jsou najednou pánové v oblecích a vyžehlených košilích, dámy v provoněných šatech

a všichni se tváří radostně, spokojeně a hlavně tak, že to je denní standard. A víte co? Zatím nám toto divadélko vychází, protože příprava je klíčem k úspěchu – před každou návštěvou asistentka rozpošle všem e-mail, že někdo takový přijede, a všichni vzorně splní její slova – oblečou se jako do divadla.

Jediným úskalím celého toho divadla je samotný zákazník – může se stát a sdílím zkušenost ze života: přišel jsem se svým nadřízeným v obleku na jednání k zákazníkovi, kterého obvykle navštěvuji v riflích/triku, a jedna z prvních vět byla (samozřejmě v angličtině, aby tomu rozuměl úplně každý): „Co to máš na sobě za hadry, příště přijď normálně, jinak tě dovnitř nepustím.“ A bylo to venku. Moje vedení se mě po jednání zeptalo, o čem to mluvil, tak jsem vše svedl na vzájemnou jazykovou bariéru...

Až se někdy potkáme u nás v kanceláři, tak dle oblečení poznáte, zda máme zahraniční firemní návštěvu, či ne.

Obecně lze říci, že ženy a muži to mají jinak...

Je zima a ženy řeší, zda si vezmou neformální oblečení, večerní šaty, denní šaty či sukýnku, kostýmek a kdo ví co ještě – možnosti je spousta. Je léto a ženy opět řeší, zda si vzít neformální oblečení, sukýnku či šaty. To znamená – ať je léto nebo zima, ženy mají širokou volbu a možná i proto jim to ráno trvá trochu déle než mužům...

Je zima a muži, kteří musejí chodit formálně oblečení do práce, si vezmou oblek. Je léto a muži, kteří musejí chodit do práce formálně oblečení, si vezmou oblek. A dokonce někdy i oblek bez saka. A když se odváží úplně nejvíc, pak i kravatka zůstane doma.

Svůj první oblek jsem si koupil na státnice. Ani jsem nevěděl, že by se měl oddělat štítek na rukávu – zůstal se mnou poměrně

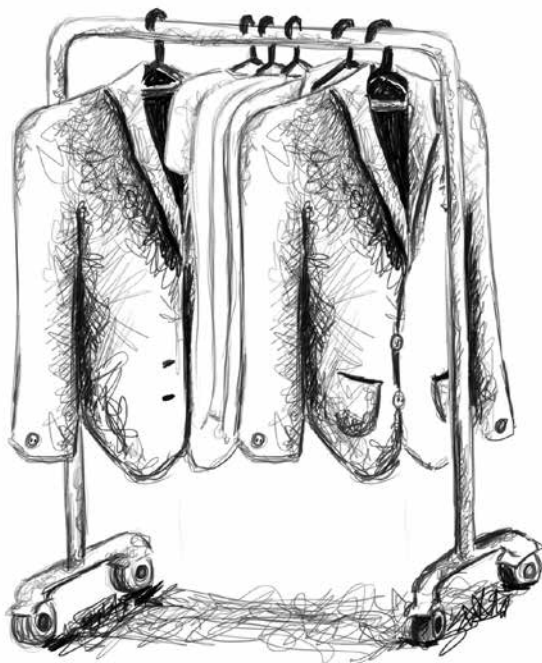
dlouho. ☺ Moje chladná láska ke kravatám přetrvala, mám jich sice dost, ale nenosím je, a když už, tak jen ve svátečních situacích. A těch je za rok jistě méně než na prstech jedné ruky.

V globálních firmách lze podle oblečení i rozpoznat, kdo co dělá. Je až úsměvné, jak je možné podle oblečení lidi škatulkovat a dávat jim na čelo nálepku se jménem oddělení, kde pracují. Věřím, že byste v tom byli dobří...

V obchodě nosí mnoho lidí obleky a kravaty. Je to prostě jistota. Obzvláště, když jdou k zákazníkovi, se málokdo odváží jít v kraťasech a tričku.

V HR většinou pracují ženy a většinou ženy nosící kostýmky. Prostě image na prvním místě. V poslední době jsou tyto dámy, slečny a paní stále kreativnější a odvázanější, a proto je dost možné, že si je můžete splést s kolegyněmi z marketingu. Stačí však, abyste se jich na něco zeptali, třeba na nějakou radu, a pokud bude daná osoba mluvit déle než hodinu, je to člověk z marketingu. Naopak pokud vám toho moc nepoví a spíše se zeptá na váš názor, pak je z HR.

A kolegové z IT, jóóó, ti se mají. Každý ví, že jsou ve firmě kvůli nulám a jedničkám, a k tomu vážně košili nepotřebují. Jsem přesvědčen, že i na zkoušky na výšce chodili v půjčeném obleku od tánínků, strejdů a v něm i promovali.

Oblečení také napoví, z jaké země je daný člověk. Němci jsou většinou nažehlení, i na večeri jdou v košili, přes celý den si nevyhrnou rukávy. Francouzi se někdy i odhodlají jít bez kravaty, ale vzhledem k tomu, že do práce dojdou před obědem, pak je hned oběd a kávička, už na kostele bije třetí, tak vlastně ani nevím, jak to mají. Američani nosí většinou zvláštní netradiční barvy, hodně do zelena. Jsou to zámořští vodníci. Italové preferují tenké kravaty a tmavší obleky...